

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження у справі
за конституційним зверненням громадянина
Тропанця Євгена Анатолійовича щодо офіційного тлумачення положень
пункту 13 частини першої статті 293, пункту 2 частини першої
статті 324 Цивільного процесуального кодексу України
у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129
Конституції України

м. Київ
5 липня 2011 року
№ 24-уп/2011

Справа № 1-16/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,

Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича — доповідача,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним зверненням громадянина Тропанця Євгена Анатолійовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 13 частини першої статті 293, пункту 2 частини першої статті 324 Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Стецюка П. Б. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В :

1. Громадянин Тропанець Євген Анатолійович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 13 частини першої статті 293, пункту 2 частини першої статті 324 Цивільного процесуального кодексу України (далі — Кодекс) у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

На думку автора клопотання, необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень зумовлена нечітким врегулюванням у процесуальному законі питання стосовно забезпечення апеляційного та касаційного оскарження ухвал відповідно судів першої та апеляційної інстанцій про відмову в зупиненні провадження у справі, що призводить до неоднозначних висновків судів. В одних випадках суди вважали зазначені ухвали такими, що підлягають оскарженню, в інших — такими, що не підлягають оскарженню.

На підтвердження неоднозначної практики застосування судами загальної юрисдикції зазначених положень Кодексу при вирішенні питання щодо можливості апеляційного оскарження ухвали суду першої інстанції про відмову в задоволенні клопотання про зупинення провадження у справі суб'єкт права на конституційне звернення посилається на ухвали Генічеського районного суду Херсонської області від 11 червня 2010 року, Київського районного суду міста Полтави від 21 червня 2010 року, Свалявського районного суду Закарпатської області від 21 липня 2010 року, у резолютивних частинах яких вказано на мож-

ливість їх апеляційного оскарження, та на ухвали Євпаторійського міського суду Автономної Республіки Крим від 25 червня 2010 року, Київського районного суду міста Полтави від 18 червня 2010 року, у резолютивних частинах яких зазначено, що ухвала оскарженню не підлягає.

Стосовно можливості касаційного оскарження ухвал апеляційних судів щодо відмови у задоволенні клопотання про зупинення провадження у справі автор клопотання долучає ухвали апеляційного суду Автономної Республіки Крим від 30 червня 2010 року, апеляційного суду Одеської області від 16 грудня 2009 року, у резолютивних частинах яких вказано на можливість їх касаційного оскарження, та ухвали апеляційного суду міста Києва від 6 липня 2010 року, апеляційного суду Одеської області від 25 травня 2010 року, апеляційного суду Дніпропетровської області від 23 червня 2010 року, у резолютивних частинах яких зазначено, що ухвала оскарженню не підлягає.

Така невизначеність, як стверджує автор клопотання, може призвести до порушення його конституційних прав та свобод, адже позбавляє права на апеляційне та касаційне оскарження судових рішень.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 19 січня 2011 року відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. У процесі розгляду справи Конституційний Суд України дійшов висновку, що конституційне провадження у справі підлягає припиненню, з огляду на таке.

Згідно з Законом України «Про Конституційний Суд України» питання про офіційне тлумачення положень Конституції України, законів України може бути розглянуте Конституційним Судом України за конституційними зверненнями громадян України, іноземців, осіб без громадянства та юридичних осіб з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина, а також прав юридичної особи, підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (пункт 4 статті 13, статті 42, 43, 94).

Конституційний Суд України виходить з того, що конституційне звернення має бути внесено особою, яка є суб'єктом відповідних конституційних прав і свобод та має підстави стверджувати про їх порушення або можливість порушення внаслідок неоднозначного застосування норм Конституції або законів України судами України, іншими органами державної влади, а тому прагне отримати офіційну інтерпретацію норм, які були застосовані при розв'язанні спірних правовідносин з метою забезпечення реалізації чи захисту своїх конституційних прав та свобод (Ухвала Конституційного Суду України від 31 травня 2011 року № 15-у/2011).

З доданих до конституційного звернення Тропанцем Є. А. рішень судів вбачається, що вони не приймалися щодо нього особисто і не призвели чи не могли призвести до порушення саме його конституційного права на апеляційне, касаційне оскарження судових рішень.

За таких обставин Конституційний Суд України вважає, що звернення громадянина Тропанця Є. А. подане на захист не його конституційного права, а конституційних прав інших осіб. Однак, він не є повноважним суб'єктом на звернення з такого приводу до єдиного органу конституційної юрисдикції в Україні.

Оскільки зазначені обставини виявлені в процесі пленарного засідання, провадження у справі підлягає припиненню на підставі пункту 1 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» та пункту 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, пунктом 1 статті 45, статтями 51, 52 Закону України «Про Конституційний Суд України», пунктом 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

У Х В А Л И В :

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Тропанця Євгена Анатолійовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 13 частини першої статті 293, пункту 2 частини першої статті 324 Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України на підставі пункту 1 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — відсутність встановленого цим Законом права на конституційне звернення.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ